

got; Ali-Baba; le Coeur et la Main; l' Egyptienne и др.

Лекоумие - мисленостъ. Безразсждностъ. — **Лекоуменъ-мисленъ.** Безразсжденъ.

Лексикология, гр. Словопроизводство, учение за производството и значението на думитѣ.

Лексиконъ, гр. Рѣчникъ на λεξειο, сир. рѣдки, мжчни или специални думи.

Лексингтонъ. Градъ въ Съединенитѣ Държави (Кентѣжки), 38 килом. на юго-ист. отъ Франкфуртъ, на Елхорнъ (подпритокъ чрѣзъ Кентѣжки на Охйо); срѣдоточие на 5 желѣзници: къмъ Луисвилъ, Ковингтонъ и др.; 17,500 жит. **Л.** е по населението, фабричната и металургическа индустрия и търговията 4-и градъ на държавата; той се отличава и по научнитѣ и човѣколюбивитѣ си заведения. Университетъ Transylvania, който минува за най-добрий на вжтрѣшнитѣ държави. Градътъ, основанъ въ 1776, е билъ до 1792 столица на държавата; и въ плана си, широтата на улицитѣ си, и архитектурата на сградитѣ си, е упазилъ характера си на столица.

Lex loci, лат. Мѣстенъ законъ, или обичай.

Lex non scripta, лат. Ненаписанъ законъ, обичайното право.

Lex scripta, лат. Написанъ, сир. формално постановенъ, законъ.

Lex talionis, лат. Виж. *Талионова система.*

Lex terrae, лат. Законътъ на страната, особенъ законъ на една страна.

Лекторъ-триса (лат. знач. *четецъ, чтица*). Учителъ на новитѣ езици въ висши учебни заведения; лице, което държи скаска.

Лекция, грч. 1) Чтение на професоръ; онова, което единъ

професоръ чете отъ катедрата въ единъ приемъ. Тоя видъ л. се наричатъ *университетски*, защото се четжтъ въ университетитѣ или висшитѣ училища. Прѣдъ видъ на това, че тия л. сж назначени за студентитѣ, лица запознати съ прѣдмѣта, съ който бурави лекцията, професорътъ често не се стѣснява да употрѣбява научни термини, специални подробности и др. т. 2) *Публична л.* или скаска е едно чтение, въ което единъ ученъ излага прѣдъ едно събрание една цѣла наука или само една отдѣлна часть или въпросъ отъ нежъ. Понеже публичнитѣ л. се четжтъ прѣдъ публика обикновено малко запозната съ прѣдмѣта или и съвсѣмъ незапозната съ него, тѣ се даватъ въ простъ, сир. не наученъ езикъ, каквото да може да ги разбира всѣкой. Тѣ иматъ за цѣлъ да распространяватъ у народа знание и да възбуждатъ у него интересъ къмъ науката.

Лемингъ, норв. Родъ бозайници гризачи, отъ семейството на полскитѣ мишки: много кжса опашка; прѣднитѣ крака обржжени съ яки закривени нокте; козина кестеновожълта съ черни петна. **Л.** живѣжтъ въ горешитѣ страни на Швеция и Норвегия. Прѣди да настане студътъ, тѣ се прѣселватъ на стада по-къмъ югъ; нъ въ прѣселението си числото имъ страшно омалѣва, защото по пжтя ги яджтъ мечкитѣ, лисицитѣ, невѣстуглитѣ и грабливитѣ птици, а понѣкога и людетѣ излизатъ та ги трепжтъ. Една видоизмѣненостъ л. живѣе въ Азия и сѣверна Америка.

Лемносъ (сегашното му име *Сталлимне*). О-въ въ Егейско море, на едно разстояние отъ южния входъ на Дарданелски протокъ,